

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XIII

Reus Dijous 1 de Septembre de 1898

Núm. 9.598

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes	Ptas. 1
a províncies trimestre	3'50
Extranger y Ultramar	7
Anuals, à preus convencionals.	

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Malloré, carrer Juncosa, 6.
No s'retornan los originals encara que no s'publicquin.

Farmacia Serra

Arrabal Santa Anna, 80, prop á la plassa de Catalunya (Teléfono 13)

SECCIÓ DOCTRINAL

De qui es la culpa?

Dias arrera vaig sentir, essent al café, una conversa que m'va fer pensar molt, y no pas perquè fos nova; precisament en això estava la seva gravetat, en que ho he sentit dir molts cops ab paraules més ó menos cambiadas, com ho haurán sentit també de segur més de quatre dels que llegeixin aquest article;

Se parlava del estat trist y miserable en què Espanya ha quedat després de la guerra, del deute horroso que pesa sobre l'Hisenda pública, y de la dificultat de tràurel, no per falta de fonts de riquesa sino per causa del desgabell administratiu en que vivim, y aquí va venir lo bò; d'una cosa á l'altra va anar á parar la conversa en explicar los robatoris que han enriquit a Fulano y a Zutano y de que han sigut, especialment, víctimas las colonias, durant lo temps en que han tingut la sort d'estar unidas á la hidalgada nación española; y allí, no volgueu saber lo que va sortirhi, tot lo que s'ha dit en lletres de mortillo—que es molt,—y lo que no s'ha pogut dir en aquesta forma—que es molt més. Pero de prompte, un dels companys se dirigeix al que ab més energia estava censurant aquest estat de cosas y li diu: Be, però, si á tu t'dessin tal càrrec givols dir que no faríais lo paquet?—y l' altre donant, soptadament un aspecte rialler á la seva cara, va contestar:—¡Tu dirás! ves que me 'n fassin y veurán si soch tonto, y —¡Es clar!—varen fer á coro tots los demés: se veu que l'unitat de parers era completa.

Donchs això, sentit ja per centèsima vegada, es lo que m'va fer pensar, perquè revela un estat molt grave, molt més grave de lo que sembla; perque això que a primera vista sembla una broma de companys, no ho es, la experientia ho demostra, y aquell xerrayre tenia rahó al dir que si l' posavan en ocasió de robar, no seria *tonto*, y com ell son molts, molts, una proporció tant immensa que fa repugnancia escriuerla sobre l'paper.

L'adagi castellà *una cosa es predicar y otra dar trigo* sembla que sigui l'evangeli de la gent del dia: oposats en ideas políticas y socials, hi ha dos punts en que marxan completament d'acord casi tots los homes; l'un es lo parlar sempre de l'honradés y l' altre no tenirne ni senyal. Fins los que per les seves idees políticas abominan del estat actual y parlan de portar institucions y organismes molt diferents, alardejant á tot hora de puritanisme y condemnant al chanchullo, veuràu com quan lo seu interés los hi demana, se presentan en las esferas oficials ab las seves cartetas de recomanació de qualsevol *cacich*, demanant que 's fassi a, en lo que la llei diu terminant b, tot per suposat, ab lo fi de trobarse á la butxaca alguna pesseta que no hi deuria ser, y sens perjudici de tornar al vespre al café á cridar que las oficinas del Estat son una cova de lladres y que per culpa dels politichs que favoreixen las filtracions é irregularitats no tenim esquadra.

Veus aquí, com dich al comensament, que aquella conversa m'va fer pensar molt, me va fer pensar que ab una societat això no s'va enllot y que es inútil de moment pensar que 's pot arreglar ab cambis politichs. No es que jo negui que poch á poch puguin ser d'utilitat, y en tant no ho nego, es que puguin donar un efecte immediat, lo que crech, es

que l'estat actual de cosas no es degut únicament als errors polítics dominants, sino al mateix poble, primer element de una nació ben constituida, y que en un estat corromput es inútil pensar que hi pot haver un bon govern, perque aquest s'ha de ressentir necessariament de las corrents generals y perque fins en el cas (poch probable desgraciadament) de que 'ns trovesssem ab unas lleys perfectes y uns governants modelos, l'opinió pública y l'país, aquests mateixos que 's queixan dels abusos presents, los demandarián y los imposarián per forsa, rebelantse contra la moralitat política y administrativa, de la mateixa manera que ljugador's rebelaria contra l'que lprivés d'anar á la timba.

A un senyor amich meu, sumament escéntrich, pero de grans rasgos d'ingedi, enemich acérim é intransigent de la medicina, li deya un dia un subiecte, tractant de ferlo cedir més ó menos en aquest punt. «Y si vingués, estant tu malalt, un àngel del cel, ab una recepta pera curarte, dictada per l'Esprit Sant, la pendrías?—No,—va contestar l' altre ab molta resolució—perquè si la recepta fos fona, l'apotecari la despatxaria malament. Donchs aquet cas es lo nostre; ja 's poden trencar lo sociòlegs y homes d'estat buscant sistemes perfectes; m'ntres las cosas no cambihin, lo poble los hi despatxará la recepta malament.

Això no vol dir que 'ns haguèm de entregar á un fatalisme estúpit; molt al contrari, vol dir, que la tasa es més grossa que no sembla y que las malalties socials duran més que las individuals: travallèm donchs, posém confiança en los resultats de la nostra obra, pero tinguém present que hi ha coses que no s'obtenen ab una ni dugas generacions.

J. V. y C.

RETALL

Fa riure are llegir los consells que 'ls diaris de Madrid donen als diputats ab motiu de la pròxima reunió de las Corts.

Tot es parlar de patria y exigir responsabilitats: la patria per endolsir la píndola; les responsabilitats per fer caure al govern pera que hi hagi lloc per algun atamat que encara no ha estat ministre.

Y qui parla d'exigir responsabilitats! Los que criticavan al govern perque no volta anar de cap de las maneras á la guerra; los que l'amenaçaven ab una revolució perque no s' decidia ab los més barrots á encararse ab los excellents acorassats y ab los generals americans; los que atiavan als diputats á que empenyessin al govern pel camí de perdicio votant crèdits y més crèdits que, si arruinan á la migrada industria y al nonat comers espanyol, res significavan par la poderosissima república americana.

Enteniment recomanan als diputats y patriotisme, Enteniment y fiscalisació per los fets desastrosos de la finida campanya, que no podian deixar de succeir dada la general desorganisació d'Espanya, dat l'estat d'animositat de las colonies.

Que n'hi ha al mon de poca pena!

Ja 'ns agradarà veure als diputats á la obra. Ja 'ns agradarà véurels acusar á n'en Sagasta de imprevisió y de malbaratador dels cabals y de la honra d'Espanya. Ja 'ns agradarà veure á carlins y a republicans, a romeristas y a silvelins, als vindos capitanejats per en Morlesgin y á la fracció que capitaneja l'Azcárraga com se las componen per acusar al govern d'uns desastres que tots plegats cercaren allá hont eran y allá

hent no eran. Ja 'ls voldrían llegir los empulosos y buyts discursos que 's pronunciarán tirantse la culpa, com una pilota, los uns als altres, disposits, empero á perdonarsho tot això que apunti una crisi que obrí camí als que tant s'afanyan pera bugadejar las tecas de la bandera royo-gualda.

D'una cosa 's podria acusar y ab gran motiu al govern: d'haver llençat del Parlament á copia de presidio electoral al únic politich d'enteniment que hi ha á Espanya. Si en Pi y Margall hagués conseguit la investidura de diputat, en aquelles bojas sessions precursoras de la declaració de la guerra hi haguera resonat la veu de la honradeza y del sentit comú, enllot de sentirse la veu de totas las vulgaritats políticas espanyola. Sol que hagués sigut al Parlament, hauria fet lo que saren fer en Thiers y 's pochs diputats republicans que hi havia en les darreres Corts napoleòniques, en aquelles Corts plenes també de nulitats, de vividors y d'incensaries que llençaren á la desgraciada Fransa als terrible desastres de la campanya del any setanta. En Pi 'ls ho haguera dit als diputats que un país desorganisat del tot no s'hi podia barallar ab una república poderosa per sa població, per sos diners, per son patriotisme; los hauria recordat de seguir aquellas frases que transcriuen d'un discurs d'en Prim y que després d'haver copiat de *La Renaixença*. El *Heraldo de Madrid* corregueren de diari en diari com un gran descubrimient que hagués fet lo portantveus d'en Canalejas; los hauria demostrat que aquí no queda més que xarop de llengua y patriotisme cursi; los hi hauria fet avinent que ab barcos que en temps de pau no podian sortir del port que no s'espatriessin en temps de guerra no podiam contarhi més que pera ser la sepultura dels seus tripulants; los hauria dit que no es tot hú cridar á tert y á dret *mecha! mecha!* pera encendre un cigarret, ó be cridar foch pera engegar una bala de cinch quintars; los hauria dit que quinze anys de Cánovas y deu anys de govern sagastí havien estés sobre la administració, sobre l'exèrcit y sobre la marina, no se'n podia esperar més que un Sedan de mar de moment y un altre Sedan de terra de la mateixa peninsula si la guerra 's volta dur al darrer extrém; los hauria fet veure que aquella bojeria del corso que pregonava cualsevol periodista ximplet, y en la que tant confiavan los patriotas hauria sigut l'amegatall d'una colla de pirates que, enllot de perseguir les naus americanas, haurian fet desapareixer en les soletats del mar algunes naus estrangeres mercants y potser algunas d'espanyolas; los hauria recordat que 'n devém massa de diners pera seguir enmatllivent; los hauria dit que tindrián lo comers, la navegació y la industria paralitzats del tot mentre durés la guerra; los hauria obert los ulls respecte 'ls propòsits dels carlins que ne sapiguens ó no volgueren veure 'ls infelisos diputats que en Sagasta deixá sortir precisament perque eran infelisos. Això es lo que 'ls hauria dit dit aquella estàtua de gel que crema més que aquells fochs que llençan per la boca en Salmerón y en Romeiro que ni logran abrandar un pallar, per més que enar, deixin á molts que duhen la ràbia al cos y la ambició encare més que la ràbia.

No 'ls hauria llençat aquells crits de *Viva Espanya!* mentres li cavayan la sepultura ab una votació; no 'ls hauria votat aquells crèdits que tantas fonts de riquesa essecaran y que llençaran de revés tanies fortunes. Aquest es lo gran error d'en Sagasta: d'haver fet de vulgar home politich precisament quan més li convenia tenir al Parlament a homes del valer d'en Pi y Margall y d'altres que 's vegueren igualment aquissats per lo sol pecat de presentar sa candidatura devant per

devant de verdaders troncos de col que ni per dir si y no serveixen.

En Sagasta no hi volia anar à la guerra; s'hi vegé llençat y res més. Culpà seva fou, perque ab una dotzena d' homes d' enteniment y honradesa no hauria esclatat, perque aquí no hi havia entusiasme verdader, essent sols foch de pallas aquells esvalots de carrer formats ab últimas horas.

A Berlín! A Berlín! no hi volia anar ningù. Què més qui menos se refiava de que hi anessin los altres. No les vejerem pas aquellcs onades de gent que's ballarejan pels boulevards de París cantant la «Marsellesa». Aquí sortia un ximplet del café, comprava una bandereta de ilustrina à cualesselot botiga y, acompañat d' una colla de xicots que feyan tamburellas al devant, anava Rambla avall y quan estava cansat de cridar vivas y moris se n'anava à una taula d' aigua y anís d' aquestas modernes que no venen aigua ni anís sino licors y vi y allà's revenia per tornar à donar uns quants vivas y uns quants moris, seguit de la mateixa quitxalla fent tamburellas, mirat per tothom ab la mateixa indiferència.

D'això sí que n'es responsable en Sagasta. D'això sí. Pero dels desastres de la campanya de cap de les maneres. Ho sabia tothom lo que havia de succeir, menys aquestos periodistas ignorants que are s'estilen y s'equests diputats infelissos ó mal intencionats que formiguen fa molts anys pel Congrés.

Se'n pot riure en Sagasta de les acusacions que li fassin.

Nosaltres per lo menos no'n faríam cap cabal. Més ben dit: tindriam un sentiment que no'n critiquessin los nostres actes.

Notas regionalistas al extranger

BULGARIA

Llegim en «Le Temps».

Lo vell patriota búlgar, M. Dragan Zankof, ha sigut convidat per los quefes de totas las fraccions de la oposició pera formar un gran partit d' oposició contra l' gobern actual, y à empredre una ferma campanya d' oposició ab motiu de les eleccions complementaries pera la «Sobranie», (Parlament).

No dubtem que à Bulgaria serà possible formar aqueixa agrupació política que's projecta en contra l' gobern, y fins està dintre lo possible que en la «Sobranie» hi tinga bona representació aqueix nou partit. Transportat lo problema à Espanya, *mutatis mutandis*, ho creurià tot al revés; perque, mentres aquí les eleccions no son mes que la expressió de la voluntat del ministre del ramo, y per lo tant lo verdader poble hi te que veure, à Bulgaria creyem que las cosas passan de molt diferent modo. Y pensar que un *illustre jefe* de partit madrileny deya que Espanya te dret à figurar entre las nacions de primer ordre. Es ben cert, que la política madrilenya en política de... cel-obert, sense vistes à Europa...

RUMANIA

La «Tribuna» de Hermannstadt, orgue dels rumans de Hungria y de Transyluania, publicà un article que ha fet molt brngit entre 'ls centralistes austriachs, relativ a la crissis que atravessa en aquests moments la monarquia austro-húngara. En dit article se convida à tots los eslaus del imperi à formar ab ells un gran partit federalista, qual fi seria destruir lo régimen dualista, actualment en vigor, que sols es en profit, diu aquell diari, dels alemanys y dels magyars.

PELEGRI CASADES y GRAMATXES.

La torna del protocol

Quan t'enterares, lector, del text del protocol firmat per M. Day y Mr. Cambó y que es lo document preparatori del tractat definitiu de pau que s'ha d'escatir à París per la comissió mixta, notarías, com nosaltres y com tothom, aquellas nuvolositats del article tercer que venen à esser la sorna, l'os que n's queda encare per rosegat. No sabém quin efecte t'produhirà à tu la lectura d' aquell article tenebrós; à nosaltres nos causà verdader esglay. Je t' explicaré per què. Pren paciència y llegeixnos.

Lo dia 2 de Maig en que n's beguérem tot d' un glop lo mal trago de Cavite estèm segurs que tots los espanyols donaren per ben perdudes las Filipinas. Los més optimistas, si n' quedaren aquell dia, digueren: à Cuba n's revenjarérem. Podíam creure, y fins à cert punt era veritat, que à Cuba tot estaria més ben preparat y podríam tréure n' alguna ventatja. Lo que esdevingué à Cuba després ja ho hem vist y no es d' aquest punt que n's toca escatir avuy, sino del altre. Lo de Cuba ja està llist. Repatriarem als soldats, lo qual nos cos-

tarà car de llàgrimes y diners, y dirérem prou. Cuba anirà per un camí y nosaltres per un altre. Unicament quedarán mals de cap pera 'ls espanyols que hi fundaren interessos, creguts que la protecció del gobern de Madrid valia tant com la de cualesselot altre gobern europeu. La protecció l' han d' esperar are del gobern yankee y, parlant en termes generals, creyem possible que molts d' ells s' alegrin del canvi. Tampoc los faltarán angunias que passar als que estan interessats en lo deute de la Gran Antilla, qual reconeixement pels nort-americans es quan menos problemàtic. Pero la soberanía, la ditzosa soberanía, ja no n's donarà à Cuba més mal de cap. Com tempoch à Puerto Rico, hont los naturals, que tan pacífichs s' havien mostrat fins are, se dedicen en la actualitat à arruinar las hisendas dels espanyols.

Pero respecte de Filipinas, quantes coses poden succeir encare! Ho repetim, aquell article del *patra-col* nos fa venir esgarrifanss de por. Son verias las personas que, guardent inalterable la funesta impresió del dia 2 de Maig, no s' volen avenir ab que n's tornin los yankees aquelles illes y diulen ben net y ben clar que hauria sigut preferible que en lo protocol, al costat del *traspàs* de Cuba y demés Antillas, s'hi hagués posat sense embuts lo traspàs de las Filipinas. Y no 'ls falta rebò certament. Lo probable, no obstant, es que la majoria de la gent no pensi això; qu' consideri una fortuna la relativa modestia dels governants de Washington y que judiqui la conservació de Filipinas com la font de restauració del poder colonial espanyol. Quan hi ha gent que somnia en lo *desquite*, quan hi ha qui creu possible la reconquesta de las Antillas, no es estrau que hi hagi igualment qui judiqui de bon fer una reforma en nostres procediments colonials valentnos del arxipèlag magallànic. Aquets que poden pensar això son, es clar, los que cobraren esperances à l' veure que, després d' una jornada tan cumplida com la del dia primer de Maig, l' almirall Dewey deixava lliure à Manila. Tres mesos y mitj s' ha aguantat aquella ciutat à pesar de tots los pesars, però faltia saber fins à quin punt ha arribat la forsa y fins à quin punt la diplomacia del vencedor. Lo cert es que a les darreries Manila capitulà, y are n's toca veure tot lo que ha de significar aqueixa capitulació.

Veyam: què es més convenient, perdre ó conservar las Filipinas? Si las conservem, què n's ha de costar llor conservació? què hem de guanyar conservantlas? ne treurán profit nostres missioners? que treurán guany nostres industrials? Las preguntes son una mica serias y no s' responden de cualesselot manera; y, si vols que 't diguem tota la veritat, amich lector, à nosaltres nos fa horror contestarlas ab una mica de precisió. Es evident que, si n's las deixen, no serà ab aquell privilegi excésiu que hi hem tingut fins are. La intervenció extranjera hi serà ab una forma ó altra, posser en varijs formes. Desde are, y en virtut del mateix protocol, hi tindrà de vehí al yanki, que s' ha quedat una de las illes Ladrones per apuntarhi l' peu. Y questa es una altra circunstancia desagradable que cal alegir à las poch falagueras tenebres del article tercer. Lo que no porti à París la discussió d' aquest article ho pot dur mes tart aqueix vehinatje que per alguna cosa s'ha imposat. Y què es lo que pot succeir?

No ho sabém are per are si 'ls nort-americans s' aconsolarán ab això de las illes Ladrones ó si voldrán una tallada més grossa. Las opinions son molt diversas. Uns creuen que s' quedaran ab to', altres ab res, alguns diuen que voldrán tota la illa de Luzón. No s' pot dir ab fonament quinas serán las pretensions que portarán d' allà enllà 'ls comissionats yankees, pero, adverteix, lector, que, al escatir nosaltres aquestes pretensions, es molt possible que no sápigam los nostres despullars del clàssich orgull castellà, à pesar del terrible escarment que n's n' havèm endut. Fora dels que conté l' article tercer, ja hi ha prou punts en lo protocol que poden portar desavinensa. La entrega del material de guerra y dels barcos que no han entrat en campanya, lo final que ha de tenir lo deute de Cuba, etc.; no faltaràn temes à escatir y molt espinosos. Y això avans de tocar la tecla de las Filipinas. Pot venir que arribém à aquest cas, que 'ls nostres fums de soberanía, mal esvahit encare, nos portin nous disgustos. Es possible, no probable; perque havent comensat à dir amén à tot, no n's ha de venir à un. Pero suposém que n's la deixan la soberanía, sis en tot l' arxipèlag, sis no més en part; suposém que aquellas tenebres del article tercer no amagan altres concupiscències que las dels yankees y ab aquells legrem entendrens y n's deixan amos; alashoras, teninti ells lo peu, com de totas maneras li tindrà, y essent nosaltres incurables, n' pot venir un dia que ells, que comercialment aniran creant allí de totas maneras una atmòsfera propia, ho vulguen tot com à Cuba y que nosaltres, com hem

fet avuy, à degas y à la desesperada, nos torném ficar en una altra sangüera com la que acabém de sortir tan tous y aclaparats? Y, si no passa ab ells, n' pot passar ab lo Japó ó ab la Inglaterra, ó ab cualesselot altre poble puig que à tots, vista la nostra inferioritat, los vindrà temptació de pujarsens à las barbas?

Los eterns optimistas nos diran: i qui vos ha dit à vosaltres que aleshores no n's haurém refet y no podrém fer carà al mateix Goliath? Ay qui n's ho ha dit! Aquell mateix auncellet que 'ns sol dir tantes coses y que n's ha inspirat tantes profecías tristes desde 'l dia en que sona el crit de Baire. ¿Qué hi faràu en aquestas illes nostres missioners, si, com ha succehit fins are, darrera de llur predicació en que s' aconsellarà la moralitat y la fidelitat y la honradesa hi anirà 'l pillaje y la crueldad y la corrupció dels morts de fam que solém enviarhi des de aquí per doner sobrevisor a la escuma de la escuma dels polítics? Que hi faràn nostres industrials si les ventatges del comers serán per ofbom menys per ells, puig la cuidarán los yankees y 'ls alemanys y 'ls inglesos de quedarse en aquest punt ab la porta oberta? Si, tenint ple usdefruyt de la soberanía, han passat tants anys que nostres articles, per arribar à Manila han bagut de passar per Hamburc, ¿qué succeirà are que n's han pres lo mànech de la paella y hi ha sobre las Filipinas tantas bocas bades?

Y qui es que n's respon de la esmena? Com se fa per esmenar als espanyols? La única solució del actual problema quants son que volen buscarla? Tants caps tants barrets, ó, millor, uns quants caps ab barret y 'ls altres ab la closca afora. Son molts ja 'ls que no volen dur barret perque tots los troben dolents. Si n' hi ha algun de bo entremij, no s' volen pendre la molestia de buscarlo per la eterna por de quedar enganyats.

Ab això, lector, digas: què trobas preferible? què n's deixin las Filipinas ó què no n's deixin? No 't sembla que, anant pel carril que aném, y no hi ha forsa de voluntat per emprendre un altre millor, fa veridadera verda pensar que n's podém trobar un dia en navegats en un altre conflicte com aquest de que acabém de sortir, estant, com estém, segurs de que n's ha de trobar tant desprevinguts, tant fanfarrons y tant petits com are: Serà pitjor que are, perque n's tindrà més consideracions, havenise evidenciat, com s' ha evitenciat que darrera d' aquells *casapaventos* y d' aquell «Càdiz» no hi havia més que anèmia incurable, imprevisió espantosa, nulitat incomplerta. Ja ho hem dit cualesselot s' atrevirà à desafiar-nos.

Per això n's fa tanta por la torna del protocol, per això n's tenen en tensió nerviosa las discussions que hi ha d'haver à París y l' resultat d' esqueixas discusions. ¿Es que nosaltres som partidaris d' abandonar las Filipinas? No, nosaltres no n's inclinem à res. Nosaltres no n's inclinem més que à una complerta restauració hngues d' esser tan complerta y tan ràpida, encare creurià que la conservació de las Filipinas podrà ser una font de riquesa pel nostre poble. No hi tenim fé en una restauració ràpida; sempre hem considerat que vindrà lenta, y per això n's atrevim encare à formar judici. Formal tu, lector, si vols, y no oblidis, avans de decidirte, las consideracions que deixem apuntadas. Si almenys à París hi anessin homes com cal, personalitats enteras y verdaderas, gent experta y previsora... Bons senyors serán los que hi anirán, plens de bonas intencions y de bona voluntat, pero sortits de la mateixa massa de que surten los nostres governants... y també 'ls governants. Ay! y que tristes son las consideracions à que n's anirà portant aquest tema si l' anem sim seguit! Ja t' hem encaparrat prou, lector, y val més deixarho.

(De *La Veu del Montserrat*). M. R.

CRÒNICA

OBSERVACIÓ METEOROLÒGICA
del dia 31 d' Agost de 1898.
FACILITADA PER D. RAMON GISPERT

HORAS d' obser-vacio	BARÓMETRE aneroide	GRAU d' humitat	PLUJA en 24 hòrs	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSERVACIÓ par-ticular
9 m.	758	69	0	66	As	
3 t.	756	67	0	66	As	

HORAS d' obser-vacio	TEMPERATURAS Maxima	Minim.	Term. tipo	VENTS direccio	NUVOLS classe	CAN
Sol.	65	48	80	Nord	0	0
Sombra	59	39	80	S. E.	8 III	0

Conforme diguerem en un de nostres números anteriors, durant aquesta setmana y la entrant quedarán segurament vermades totas las vinyes d' aquest terme municipal.

Degut à la persistent seca, los propietaris han hagut de adelantar aquella operació perque 'la rahims se podrian aderessa á causa del och que ab pochs días ha fet estragos especialment en algunes partides.

Portada per un propi ahir reberem una carta d' un fill d' Aleixar en la que s'rebutjan les paraules pronunciadas per lo senyor Briansó en la sessió que l' 11 d' vendres passat celebrà l' Exm. Ajuntament.

La hora en que la carta fou portada á nostra redacció no ns permet publicarla, no obstant, com reconeixem lo dret à la reivindicació pel bon nom de la mentada vila á que aspira lo seu autor en prova de nostra imparcialitat, la publicarem en lo vinent número.

En los aparadors de la botiga de novetats que la Sra. Vda. y Fills de Pau Codina, tenen en lo carrer de Montarola, hi vegerem ahir nit exposada una notable marina del senyor Ferrer.

La calor torna á apretar de valent y degut à això la gent continua omplint lo tramvia de Salou pera anar-se á refreshar per un moment en aquellas deleytosas platjas. Hem rebut los números 41 y 42 del interessant «Butlletí» del Centre Excursionista de Catalunya, correspondents als mesos de Juny y Juliol prop passats.

En lo primer comensa la publicació d' un notabiliissim article de nostre bon amich En Narcís Font y Segué, explicant la seva important excursió espeleològica á la Bancó, las Barbotes y singles de Berti.

L' Excm. Ajuntament d' aquesta ciutat, no poguéahir celebrar la sessió ordinaria de primera convocatoria, la que se celebrarà de segona demà á las dotze del mitjdia, sigui cualsevol lo número de senyors regidors que s'reuneixin.

A tres cuarts de sis de la matinada d' ans d' ahir y en la piazza de la Font de Tarragona, Abelard Candel del Valle, natural de Burriana, y d' ofici marinier, ferí gravement á Joan Pons Berduá, d' aquella capital.

Sembla que quatre copas de més y mitja dotzena de paraules de massa que dejeneraren en disputa, fou la causa d' aquella desgracia, en la que intervení l' Jutjat competent.

En la societat «El Alba» lo proxim diumenge se posará en escena lo drama social en dos actes y en vers «El corsón de un perdido» y l' estreno de la comèdia en un acte y en vers original de D. Joseph Aladern «La filla del Hostaler».

La Agrupació Catalanista de Targa, celebra periòdicament reunions, en las que s'dona lectura de documents de propaganda catalanista.

Segons edicte de la Alcaldia continua oberta la cobrança del primer trimestre de la Contribució del present exercici fins lo dia 10 del mes que som.

Tots aquells que tinguin fincas embargadas per débits de la contribució, deuen presentar instances en la Delegació d' Hisenda, segons la vigent llei de presupostos solicitant lo retracte, donchs que feut lo pago avans d' acabar lo present any, serán beneficiats en los recàrrechs.

Ha pres possessió de son càrrec lo nou magistrat d' aquesta Audiencia provincial D. Joaquim Soler Catalá.

À Sevilla s' ha pronunciar l' alsa en lo preu dels olis en lo mercat d' aquella piazza, fins lo punt de que 'ls que lo dissapte últim entraren en la Calzada se venqueren á 43 rals y 38 l' arroba, ó sia 2 enters mes sobre l' preu que fa pochs días tenian.

Lo recaudat ahir per concepte de Consurs s' puja á 3087'98 pessetes.

ESCORIAS THOMAS
vègis l' anuncie de la quarta plana, Dirigir-se á casa Gambús, carrer de Vilá (Barcelona) 12.

SECCIO OFICIAL

Institut de 2.ª ensenyansa de Reus

La matrícula ordinaria pera l' proxim curs académich de 1898 á 1899 quedará oberta en la Secretaría d' aquest Institut desde l' 15 al 30 del vinent mes de Setembre de deu á doce del matí.

Lo periodo de matrícula extraordinaria comprendrà

desde l' 1 al 31 del següent Octubre devant los alumnos satisfactoriament drets dels senyalats pera la ordinaria.

Los alumnos satisfarán vuit pessetes per cada assignatura y segons lo dispusat en los presupuestos viengents abonarán lo 40 per 100 sobre l' import total de la matrícula de cada alumno per medi de timbres de dit impost. Satisfarán ademés dues pessetes cincuenta céntims per drets d' inscripció y un timbre móvil de deu céntims per cada assignatura y un altre de cinc céntims del impost de guerra.

Los alumnos majors de 14 anys presentarán al temps d' inscripció la cédula personal y 'ls que ingresen per primera vegada presentarán també sa partida de naixement.

Los exàmens extraordinaris y d' ingress se verificarán dins de la segona quinzena del proxim Setembre anunciantse ab la deguda anticipació en la taula de Edicthes del Establiment.

Lo que d' ordre del M. I. Sr. Director se fa públich pera l' general coneixement.

Reus 20 Agost de 1898.—Lo Secretari occidental, Emili Briansó.

SECCIO RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Sant Gil.

Sant de demà.—Sant Antoni.

SECCIO COMERCIAL

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarde d' ahir:

	Interior	Exterior	Amortizable	Frances	Norts	Exterior París	Filipinas	GIROS
	56'62	66'70	65'50	24'55	24'95	40'95	69'	63'50
	Filipinas	Aduanas	Cubas 1886	Cubas 1890	Obs. 6 0 0	Obs. 2 0 0		Londres
								41'30
								Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y Paris.

Descompte de cupons, compra y venda el comptat y per compte agé de tota classe de valors, compra de monedas y bitllets de tots los països.

Nota.—Se reben adhesions al conveni judicial del ferrocarril de Tarragona á Barcelona y França, sense cap comisió, y se satisfan los cupons de Janer y Abril de dita Companyia.

BOLSI DE REUS

Cotisacions realitzades en lo dia d' ahir á Barcelona facilitades per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

	Interior	Exterior	Colonial	Norts	Frances	París	PARÍS	GIROS
	56'60	66'80	Cubas del 86	Oblg. 5 p 0	Id. 3 p 0	69'	67'25	50'87
			Cubas del 90	Almensa	Fransa			
				75'50	38'50			
								Se reben ordres de operacions de Bolsa. Compra y venda de tota classe de valors cotizables en Bolsa. Descompte de cupons y compra de monedas d' or de tots los països.

Se reben ordres pera operacions de Bolsa. Compra y venda de tota classe de valors cotizables en Bolsa. Descompte de cupons y compra de monedas d' or de tots los països.

Nota.—Aquesta casa s' encarrega de la adhesió de las obligacions al conveni de la Companyia de Tarragona á Barcelona y França, anticipant lo pago dels cupons venuits ab arreglo als tipos proposats en dit conveni.

Cambis corrents en lo dia d' ahir en aquesta piazza facilitats per los corredors de comers D. Joan Vallés Sureda, D. Joan Lauradó Frats, don Joan Vallés Vallduví y D. Francisco Prius Demestre.

Londres á 90 días fetxa. » á 8 » vista. Paris á 8 » Marsella á 8 »

	VALORS LOCALS	DINER PAPER.	OPERA.
ACCIONS	010	010	610
Gas Reusense		750	
Industrial Harinera		500	
Banch de Reus		475	
Manufacturera de Algodon.		400	
C. Reusense de Tranvias, privilegiadas al 5 per cent.	150		

Moviment del port de Tarragona

Entradas del dia 30

De Valencia y Barcelona, ab 2 dias, v. «Vicente Sanz» de 555 ts. ab efectes, consignat á don Joseph María Ricomá.

De Amberes y esc. ab 16 dias, vapor inglés «Cortés» de 849 ts., ab sosa caústica, consignat als senyors Mac-Andrews y C.

Despatxadas

Pera Génova y esc. v. «Martos», ab efectes.

Pera Amberes y esc. v. inglés «Cortés» ab carga general.

Barcos á la carga

Dissapte 3

Pera Liverpool vapor «Soto», consignat als senyors Mac-Andrews y C.

Dilluns 5

Pera Cette, Marsella y Génova vapor «Játiva», que despatxa don Antoni Mas.

Dilluns 5

Pera Marsella, Gothemburgo, Copenhagen Stock-hormo, Christiania, Bergen, Malmö, Helsingborg, Norköping, Geffe, Sundsvall, Stettin, Danzig, Kroeninsberg, Libau, Riga y demés ports de Suecia, Noruega, Dinamarca, Alemania y Rusia, estarà á la carga lo 5 de Setembre lo vapor «Málaga», que despatchan los senyors Boada Germans.

Pera Burdeos, Helsingfors, Abo, Hangö, Borga, Lovisa, Kotka, Viborg, Fredrikshamm, Nystad, Rau-mó, Björneborg, Kristin-stad, Vasa, Jakobstad, Rau-mó, Gamla, Karleby, Uleaborg, San Petersburg y Reval; y para Moskow, Warschau y Nischni Nowgorod, a fiète corrida via San Petersburg, sortirà lo dia 10 de Setembre lo vapor «Ariadne», que despatxan los senyors Boada Germans.

ANUNCIS PARTICULARS

¿Qué es hernia?

La hernia, terme facultatiu que significa lo que vulgarment s' anomena quebradura, quebrancia, relaxació, (Trencat), es la separació dels teixits que forman la paret del ventre, per quina obertura surten los intestins.

¿Com se coneix?

Per la excrencia, (bulto), mes ó menys tou ó mes ó menys gros que apareix estant dret y desapareix las més de las vegadas tirantse al llit.

¿Quinas son sàs consecuencias?

La persona que sufreix aquesta dolencia orgànica, que apareix moltes vegadas insensiblement y per relaxació natural dels teixits, ó be à consecució d' un esforz voluntari ó involuntari, com es lo tossir ó estornudar, está exposat continuament á una mort terrible; peraixò basta una mala digestió, ó una petita inflamació n' la vora de l' anella ó obertura que deix passar l' intestí per efectuarse la estrangulació del mateix.

Consecuencia de lo dit es lo creure que qualsevol armatost mentres tingui l' nom de braguer ja es suficient pera aliviar sa dolencia, quan no es així, sinó que es precis que «l braguer sia aplicat en cada cas, per personas coneixedoras de son mecanisme, y no per mans inexperitas, que colocan braguers al azar, com si operació tan delicada fos la cosa més senzilla.

Braguerets de cauchou, ab ressort pera la prompta curació dels tendres infants.

Tirants Omoplàtichs pera evitar lo carregament d' espatllas.

Faixas hipogástricas pera corretjar la obesitat, dilatació y abundant del ventre.

JOSEPH PUJOL

cirurgià especialista en lo tractament de las hernias ab lloars anys de pràctica en la casa de D. Joseph Clauselles de Barcelona. Establiment «La Cruz Roja».

REUS.—PLASSA DE PRIM.—REUS

TELEGRAMAS

Madrid 31.

La carta que publica «El Imparcial» de son corresponsal á la Habana ve á ser una historia de lo ocurrido en aquella capital desde fa dos setmanas. Allí se parlava de la pau, lo mateix que á Madrid, pero no tenen esperanza de que s'consegueixi. Lo general Bernel es un dels pochs partidaris de la censura telegràfica.

A jutjici de la major part dels oficials d' aquell exèrcit, la guerra deu continuar, important poch la millor ó pitjor situació en que poden trobarse los que s' troben dintre de las ciutats. La isla es molt rica, dichen, y si no s' troben á las poblacions medis pera viure y defensarse, se trobarán á la manigua com los que s' troben los insurrectes.

—Diu lo general Escario que al sortir de Manzanillo ab direcció á l' Habana, un individuo se li presentà demanantli un fusell pera combatre. Escario li entregà ab molt gust. Allavors aquell individuo li donà una gran cantitat en metàlich pera que li guardés, y marxà á incorporar-se á filas. Lo general no ha tornat á véurel y conserva en son poder lo dinar rebut en dipòsit.

—Avui han mort altres dos soldats dels que han regressat de Santiago á bordo del «Alicante».

Imp. de G. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

